

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. ιη´ 23-35)

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτήν τὴν παραβολήν: «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲν ἑνὶ βασιλείᾳ, πού θέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμό οἱ δοῦλοι του. Μόλις ἄρχισε νὰ κάνει τὸ λογαριασμό, τοῦ φέρανε κάποιον πού ὄφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὰ ἐπιστρέψει, ὁ κύριός του διέταξε νὰ πουλήσουν τὸν ἴδιον, τὴ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὸ ποσό ἀπὸ τὴν πώληση. Ὁ δοῦλος τότε ἔπεσε στὰ πόδια του, τὸν προσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε: «δεῖξε μου μακροθυμία καὶ θά σοῦ τὰ δώσω ὅλα τὰ χρέη μου πίσω». Τὸν λυπήθηκε λοιπὸν ὁ κύριός του ἐκείνον τὸ δοῦλο καὶ τὸν ἄφησε νὰ φύγει τοῦ χάρισε μάλιστα καὶ τὸ χρέος. Βγαίνοντας ἔξω ὁ ἴδιος δοῦλος, βρῆκε ἕναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ ὄφειλε μόνο ἑκατὸ δηνάρια· τὸν ἔπιασε καὶ τὸν ἔσφιγγε νὰ τὸν πνίξει λέγοντάς του: «ξόφλησέ μου αὐτὰ πού μοῦ χρωστάς». Ὁ σύνδουλός του τότε ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε: «δεῖξε μου μακροθυμία, καὶ θά σοῦ τὰ ξεπληρώσω». Ἐκεῖνος ὁμως δὲ δεχόταν, ἀλλὰ πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακή, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅτι τοῦ χρωστοῦσε. Ὅταν τὸ εἶδαν αὐτὸ οἱ σύνδουλοί του, λυπήθηκαν πάρα πολύ, καὶ πῆγαν καὶ διηγήθηκαν στὸν κύριόν τους ὅλα ὅσα ἔγιναν. Τότε ὁ κύριος τὸν κάλεσε καὶ τοῦ λέει: «κακὲ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ παρακάλεσες· δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσύ νὰ σπλαχνιστεῖς τὸν σύνδουλό σου, ὅπως καὶ ἐγὼ σπλαχνίστηκα ἐσένα;» Καὶ ὀργισμένος τὸν παρέδωσε στοὺς βασανιστὲς, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι θά κάνει καὶ σὺ ἐσὺς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἂν ὁ καθένας σας δὲ συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα τοῦ ἀδερφοῦ του μὲ ὅλην τὴν καρδιά.»

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τὸ παρὸν ἐντυπο λόγῳ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων ΚΥΡΙΑΚΗ 12 Αὐγούστου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. θ´ 2-12)

Αδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπεύραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Καλύτερα νὰ προσεύχεσαι μὲ εὐλάβεια γιὰ τὸν πλησίον σου παρὰ νὰ τὸν ἐλέγχεις γιὰ κάθε ἀμαρτημὰ του.

Ὅσιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Αδελφοί, ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξὴ τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πὼς εἶμαι ἀπόστολος. Νά πὼς ἀπολογουῖμαι σ' αὐτούς πού ἀμφισβητοῦν καὶ συζητοῦν τὴν αὐθεντία μου ὡς ἀποστόλου: Δέν ἔχω τάχα δικαίωμα νά συντηροῦμαι μέ δαπάνη τῆς ἐκκλησίας ποῦ ὑπηρετῶ; Μήπως δέν ἔχω δικαίωμα νά ἔχω μαζί στά ταξίδια μου ἀδερφή χριστιανή ὡς σύζυγο, ὅπως κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ τὰ ἀδέρφια τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἡ μήπως εἶμαστε οἱ μόνοι, ἐγὼ κι ὁ Βαρνάβας, ποῦ δέν ἔχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, ἀλλά πρέπει νά ζοῦμε μέ τὴν ἐργασία μας; Ποιὸς πάει ποτέ στρατιώτης στὸν πόλεμο μέ δικὰ του ἔξοδα; Ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δέν τρώει ἀπὸ τὸν καρπὸ του; Ἡ ποιὸς βόσκει πρόβατα καὶ δέν τρώει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτὰ ποῦ λέω εἶναι σύμφωνα μόνο μέ τὴν ἀνθρώπινη καθημερινή πείρα; Κι ὁ νόμος δέ λέει τὰ ἴδια; Πράγματι, στό Μωσαϊκὸ νόμο εἶναι γραμμένο: *Μὴ βάλεις φίμωτρο στό βόδι πού ἄλωνίζει.* Μήπως γιὰ τὰ βόδια νοιάζεται ὁ Θεός; Μήπως αὐτὰ ποῦ λέει ἀναφέρονται πραγματικά σ' ἐμᾶς; Ἀσφαλῶς αὐτὰ γράφτηκαν γιὰ μᾶς. Αὐτὸς πού ὀργώνει κι αὐτὸς πού ἄλωνίζει πρέπει νά κάνουν τὴ δουλειά τους μέ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδῇ. Ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματικὸ σπόρο· σᾶς φαίνεται πάρα πολὺ ἂν θερίσουμε ἀπὸ σᾶς τὰ ὑλικά, ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησή μας; Ἄν ἄλλοι κάνουν χρῆση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀπέναντί σας, δέ θά ταίριαζε νά τό κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς; Ἐμεῖς ὅμως δέν κάναμε χρῆση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλά ὑπομένουμε κάθε στέρηση, γιὰ νά μὴ δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στή διάδοση τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. ιη΄ 23-35)

Ἔπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἴδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἔὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἀπὸ τὸν πλησίον μας προέρχεται ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. Γιατὶ ἂν κερδίσουμε τὸν ἀδελφὸ μας, κερδίζουμε τὸν Θεό, ἂν ὅμως τὸν σκανδαλίσουμε, ἀμαρτάνουμε στὸν Χριστό.

Μέγας Αντώνιος